

<http://www.levurelitteraire.com/0NUMERO4/TEXTES/pavol6.htm>

PAVOL JANÍK

(Slovačka)

Pavol Janík (Bratislava, 1956.) Pjesnik, prozaik, dramski pisac, prevodilac, publicist. Završio studij dramaturgije na Visokoj školi muzičkih umjetnosti u Bratislavi 1981. Djelovao je u mnogim kulturnim institucijama, kao i na području propagande i reklame. Od godine 1998. tajnik Društva slovačkih književnika, a od 2003. predsjednik.

Debitirao zbirkom poezije *Nezaručené správy* 1981. U ciklusima pjesama *Zrkadlo na konci leta* iz 1984. *Do videnia v množnom čísle* (Do viđenja u množini iz 1985, *Hurá, horí* iz 1991. prevladavaju elementi ironije, autoironije i igra riječi, humora i groteske. To ozračje razvija u zbirkama aforizama. Najnovija zbirka *Buď vôňa tvoja* objavljena 2003.

Autor je drama za radio, televiziju i kazalište, a piše i pripovijetke, kao i publicistiku. Prevodi i hrvatsku poeziju u suradnji s Jánom Jankovičem; dio prepjeva objavljen i u antologiji hrvatske poezije *Južné slnko*, 2003.

Prepjevaio i pripremio **Ludwig Bauer**

OBITELJSKA STUDIJA

Uvijek kad na tebe mislim,
sviće nad Buenos Airesom,
a Atlantik ima neobjašnjivu boju tvojih očiju.

Ptice iz dalekih zemalja
gnijezde se na našim televizijskim antenama,
pa najavljiivačica ima zbog toga
glamuroznu frizuru
i osmijeh savršeno blond.
Ona tvrdi da vječnost traje već cijelu godinu.

Vremensku prognozu
umjesto nje čita
duhovni papagaj.

Za svadbeni put
žele nam što manje oblaka
i uspjeh velik bar kao otkriće Amerike
ili rekordni let noja iz Australije
do europskog zoološkog vrta.

Uvijek kad na tebe mislim,
sviće iznad Buenos Airesa
i vjetar vrtloži letke
svih svjetskih zrakoplovnih linija.

Atlantik ne dopušta prilaz drugim kontinentima.
On je prozračno čist poput skupocjenog dragog kamena.

Treperavom dubinom on je usprkos tome sličan pitanju
koje uporno postavlja tvoje tijelo.

Djeca neumorno traže odgovor
u knjigama koje još nisu napisane
pa iz njih izrezuju šarene sličice.

Događa se to u kući
pred čijim prozorima svake večeri plamti vatromet.

Uvijek kad na tebe mislim,
sviće iznad Buenos Airesa.
I danas je Atlantik zbog toga sav izvan sebe.
Sasvim je plahovit,
kao što bivaju nevidljiva ukazanja.

NEW YORK

Na vodoravnome zrcalu
ispruženog zaljeva
strše šiljci uglatoga grada
zabodeni direktno u zvjezdani svod.

U blistavom moru svjetiljki
prekrasno stradavaju u brodolomu
zanosne lađice sa štiklom
na tvojima uzbudljivima nogama
koje plove u potpalublju
brokatne večernje haljine.

Odjednom smo nestali
kao igle u labirintu staniola.

Neke stvari uzimamo osobno
predugačke limuzine
olinjale vjeverice u Central parku
i metalno tijelo mrtve slobode.

U New Yorku se prije svega smrkava
Upali se svjetlucavi mrak
Mnogokraki luster velegrada
piše svake večeri na sjajnoj površini vode
Einsteinovu poruku o brzini svjetla.

A još prije toga suton zaplavi
srebrni ekran njujorškog svoda
hektolitrима holivudske krvi.

Kamo stremlje carstvo od mramora i stakla?
Kamo ciljaju rakete vitkih nebodera?

Bog kupuje hot dog
na dnu šesdesetkatne ulice.

Bog je crnac
i voli sivu boju betona.

Rodio se svoj vlastiti sin
u kartonskoj kutiji
najnovijeg modela roba.

Prepjevao i pripremio **Ludwig Bauer**